

Győri Ítéltábla

Pf.IV.20.090/2021/7.

A Győri Ítéltábla a Jámor Tóth Kolláth Ügyvédi Iroda (cím8., eljáró ügyvéd: dr. Tóth Gergely) által képviselt Felperes1 (Cím2.) felperesnek a Harsányi és Baltay Ügyvédi Iroda (Cím9, eljáró ügyvéd: dr. Baltay Levente) által képviselt Alperes1 (cím1) alperessel szemben személyiségi jog megsértése iránt indult perében a Tatabányai Törvényszék 2021. április 6. napján 13.P.20.124/2020/9. számú ítélete ellen a felperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Köteles a felperes az illetékügyben eljáró hatóság felhívására megfizetni az állam javára 48.000 (negyvennyolcezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperesnek 15.000 (tizenötezer) Ft másodfokú perköltséget, viselje továbbá a másodfokú eljárásban felmerült saját költségeit

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes tulajdonosa a perben nem álló cég1 a honlapján 2020. január 27-én tette közzé, hogy a helység1 Név1 tó partján szálloda megépítését tervezi.

[2] A tervezett beruházás ellen indult civil kezdeményezés a Facebook közösségi oldalon „Név2” elnevezéssel zárt csoportot hozott létre. A beruházással kapcsolatos véleménynyilvánításként a tagok színes ábrákat, fényképeket, logókat készítettek, amelyeket a zárt csoportban ismertettek, továbbá mások általi használat céljából is népszerűsítettek. Egyes ilyen bejegyzések, fényképek, logók a felperesre jellemző arculati elemeket tartalmaztak.

[3] Az alperes 2020. május 29-én a zárt csoportban egy grafikát tartalmazó bejegyzést tett közzé. A grafika a felperes védjegyeként használ ördög alakot ábrázolta, a kezeiben egy kék felületet és körülötte zöld növényeket tartva. Az ábrázolás a zárt csoport számára felismerhetővé tette a helység1 Név1 tavat és annak partjait. Az ördög farkán ülve,

abba kapaszkodva a grafika egy embert is ábrázolt, utalva a beruházást támogató városi vezető személyére. Az alperes a bejegyzésében közölte: „Készítettem egy kis matricát, ha valaki szeretné használni”. A grafikát a csoport egy másik perben nem álló tagja módosította, azt saját tervezésű póló elkészítéséhez használta fel. E csoporttag a 2020. június 4-i bejegyzésében közölte, hogy a módosított grafika „a cég2 által tulajdonolt Név3 szállodalánc és a polgármester” közötti kapcsolatra fókuszál.

[4] A felperes kereseti kérelmében a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:43. § d) pontjára és a Ptk. 2:45.§ (2) bekezdésére alapítottnan kérte, hogy a bíróság állapítsa meg: a felperes megsértette jó hírnevét, mert a grafika közzétételével valótlanul állította, hogy a felperes és helység1 polgármestere között intim, diszkrét kapcsolat áll fenn. Kérte, hogy a bíróság a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja szerinti megállapításon túl ugyanezen jogszabályhely b) pontja alapján kötelezze az alperest a további jogsértés abbahagyására, illetőleg tiltsa el őt a további jogsértéstől. Kérte, hogy a törvényszék kötelezze az alperest a kereseti kérelem szerinti elégtétel adásra, a jogsértéssel előállított dolog megsemmisítésére, valamint 50.000,-Ft sérelemdíj megfizetésére.

[5] Arra hivatkozott, hogy az alperesi grafika a felperes védjegyének felhasználásával készült, az alapján mind a felperes, mind az ördög farkán ülő, abba kapaszkodó polgármester személye felismerhető. Hangsúlyozta, hogy a felperes a beruházó cégtől elkülönült jogi személy, akit személyiségi jogi védelem illet meg. Sérelmezte, hogy a kép azt a valótlan látszatot kelti, a felperes és a polgármester között „intim és diszkrét” kapcsolat áll fenn, a felperes a helyi politikai vezetők befolyásolásával fejti ki gazdasági tevékenységét. E valótlan tényállítás alkalmas arra, hogy a felperes megítélését hátrányosan befolyásolja, mivel arra utal: a felperes a vesztegetés büntettét követi, illetőleg követte el. Előadta, hogy a grafikát módosító, perben nem álló felhasználó a 2020. június 4-i Facebook bejegyzésében úgy nyilatkozott, az ábrázolás a felperes által tulajdonolt Név3 szállodalánc és a polgármester közötti intim kapcsolatra fókuszált. Kiemelte, hogy a per tárgyát képező grafika nem véleménynyilvánításként, hanem tényállításként értékelendő.

[6] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a grafika véleménynyilvánításnak és nem tényállításnak minősül. A véleménynyilvánításra közügyet érintő kérdésben kerül sor, így azt az e vonatkozásban közszereplőnek minősülő felperes tűrni köteles. A felperes a beruházásban érintett, a közbeszéd a beruházó személyét a felperessel azonosítja. Az „intim és diszkrét” kapcsolat a képen nem jelenik meg, az az alperes saját „műértelmezése”. A sérelemdíj összegszerűségét a felperes semmilyen módon nem igazolta.

[7] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, fizessen meg az alperes részére 30.000,-Ft elsőfokú perköltséget.

[8] A törvényszék ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felek között nem volt vita azt illetően, a perbeli grafika kiket ábrázol. Kifejtette, hogy a jóhírnév sérelmét megvalósító, a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerinti jogsértő közlés fogalmát a legtágabban kell értelmezni, az felöleli a gondolat kifejtésének minden elképzelhető és alkalmas módját. Ugyanakkor a jóhírnév sérelme csak akkor állapítható meg, ha a közlés kifejezetten vagy burkoltan tényállítást tartalmaz. A 30/1992. (VI.26.) AB határozat és a 36/1994. (VI.24.) AB

határozat alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a közösségi oldalon megosztott grafikával nem tényt állított, hanem a szállodaépítéssel kapcsolatos egyéni véleményét fejezte ki. A törvényszék megállapította, a felek között abban nem volt vita, hogy a helységi kiemelt látványosságának számító Névtő partjára építendő szálloda és az azzal kapcsolatos ingatlanberuházás helyi közügynek számít. E beruházásban a felperes a beruházótól jogilag elkülönült gazdasági társaságként, befektetői minőségében aktívan részt vesz. Ebből következően a felperes e közügyben közéleti szereplőnek számít, így a Ptk. 2:44. § (1) bekezdése szerinti fokozott tűrési kötelezettség terheli a kritikus véleményekkel kapcsolatban. A per tárgyát képező grafika kritikát fogalmazott meg a felperes érdekeltségi körébe tartozó cég által végzett szállodaépítéssel, valamint gazdasági hatalmának környezeti értékekbe történő túlzott beavatkozásával kapcsolatban, az nem irányult a felperesnek a befektetésen kívüli gazdasági tevékenységére. A grafika ugyan – pontatlanul – beruházóként utalt a felperesre, ez a pontatlanság azonban személyiségi jogi igényt nem alapoz meg, figyelemmel arra, hogy a felperes és a beruházó lényegében azonos tulajdonosi körben áll. Az alperes a grafikával nem állította, hogy a felperes és a képen látható másik személy között bensőséges, intim kapcsolat létesült volna. A grafika mindössze egy kritikus véleményt fogalmazott meg a felperesnek és a vele összefonódó gazdasági érdekeltnek a helységi város környezetének formálásában betöltött szerepéről. A törvényszék hangsúlyozta, önmagában egy ördögálabba kapaszkodó ember ábrázolása nem utal az ördögálabba megtestesítő jogi személy és a természetes személy bensőséges, üzleti érdekeken túlmutató befolyásolt kapcsolatára. A törvényszék kifejtette, a zárt csoport más tagjának magatartásáért az alperes nem tartozik felelősséggel.

[9] Utalt arra, hogy a felperes védjegyének megváltoztatásával, jogosulatlan felhasználásával kapcsolatos felperesi előadás erre irányuló kereseti kérelem hiányában nem volt érdemben vizsgálható. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy az alperesi grafika mennyiben volt alkalmas arra, hogy a felperes megítélését hátrányosan befolyásolja.

[10] A perköltségről a törvényszék a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott.

[11] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását kérte úgy, hogy az ítéltábla a kereseti kérelemnek teljes körűen adjon helyt. Álláspontja szerint a törvényszék a tényállást tévesen állapította meg és abból hibás jogi következtetésre jutva a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésébe és 2:52. § (1) bekezdésébe ütköző módon utasította el a keresetet. Fenntartotta, hogy a per tárgyát képező grafika a felperes és a polgármester közötti intim, bensőséges kapcsolatra utal. Sérelmezte, hogy az ezzel kapcsolatos felperesi állításokat az elsőfokú bíróság egyáltalán nem értékelte. Kiemelte, hogy az cég a felperestől elkülönült jogi személy, az alperes által készített ábrázolás alapján azonban az egyes felhasználók a beruházó személyét a felperessel azonosították. A két különálló jogalany nem mosható össze az elsőfokú bíróság érvelése alapján, a vélt azonos tulajdonosi körrel kapcsolatos elsőbírői érvelés téves. A beruházás nem tekinthető közügynek, mert az magántulajdonú ingatlanon valósul meg és nem közpénzből. A felperes nem közéleti szereplő, ennek határait az elsőfokú bíróság indokolatlanul tágra határozta meg. A helyi közügyekre a felperesnek semmilyen kompetenciája, ráhatása nincs. A grafika burkolt tényállításokat fogalmazott meg, alkalmas volt azt a látszatot kelteni, hogy a felperes vesztegetéssel kívánja megszerezni a helységi Névtő partját és ott beruházást megvalósítani. Hangsúlyozta, hogy a közszereplő sem köteles túrni a valótlan tényállítást. Emellett hivatkozott arra, hogy a sértő véleménynyilvánítás sem védett, az indokolatlanul bántó, megalázó, a logika alapvető szabályaival ellentétes értékítélet jogsértő.

[12] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján. Rámutatott, hogy a fellebbezés az elsőfokú eljárásban előadottakhoz képest új érvelést nem tartalmaz. Hivatkozott a 7/2014. (III.7.) AB határozatra, valamint a 3328/2017. (XII.8.) AB határozatra és a 3145/2018. (V.7.) AB határozatra azzal összefüggésben, hogy a közügyeket illetően a véleménynyilvánítás határai tágan húzódnak meg.

[13] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos:

[14] Az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg és abból helytálló jogi következtetésre jutva, megalapozottan utasította el a kereseti kérelmet. Az ítéltábla egyetért a törvényszék ítéletének indokolásával azt illetően, hogy az alperesi grafika közérdeklődésre számot tartó ügyben kifejtett véleménynyilvánításként és nem tényállításként értékelendő. Helytálló az is, hogy az alperes csak saját magatartásáért felel. Az e körben az elsőfokú bíróság által kifejtetteket az ítéltábla megismételni nem kívánja. A fellebbezésben írtakra tekintettel az alábbiakat tartja szükségesnek kiemelni:

[15] A cégnyilvántartás adatai szerint az cég1 egyedüli tulajdonosa az cég3., ez utóbbi cég tagjai pedig azonosak a felperes cégekivonata szerinti, a felperesi cég tagjaival (P.20.081/2010/1. számú irat). Ezért a felperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a tulajdonosi kör személyi összefonódását az elsőfokú bíróság okszerűtlenül vélelmezte.

[16] Az elsőfokú eljárás során a felperes nem vitatta az alperesnek azt a védekezését, hogy a grafika közzétételére helyi közügy vitatása kapcsán került sor. A 2020. évi CXIX. törvénnyel módosított 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 7. § 12. pontja alapján a jogi érvelés megváltoztatása nem minősül már keresetváltoztatásnak, a felperesnek azonban az ezzel kapcsolatban a fellebbezésben kifejtett érvelése nem helytálló. Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a beruházás helyi közügynek minősül, függetlenül attól, hogy arra milyen területen és milyen forrásokból kerül sor. A beruházás a keresetlevél szerint az „ikonikus helység1 Név1-tó” partján épül. Helytállóan hivatkozott az alperes az ellenkérelmében arra, hogy a 3145/2018 (V.7.) AB határozatból következően a közéleti vita nem korlátozódik a politikai szólásra, a közhatalmat gyakorló személyek bírálatára, az az üzleti élet társadalmi felelősségvállalásával kapcsolatos közéleti kérdésekre is kiterjed. A 7/2014 (III.7.) AB határozat szerint a közügyek megvitatása körében elhangzó véleménynyilvánítás és a rá vonatkozó védelem fókuszában elsődlegesen nem az érintett személyek státusza áll, hanem az, hogy a megszólaló valamely társadalmi, politikai kérdésben fejtett ki nézeteit. Ebből következően a felperes ugyan nem közszereplő, de a beruházással kapcsolatos közéleti vitában érintett személyként tűrés kötelezettsége e közügyet illetően a Ptk. 2:44. §-a szerint alakul.

[17] A felperes a kereseti kérelmét a valótlan tény állításával megvalósított jóhírnév sérelmére alapította. Az elsőfokú eljárásban a felek között vita volt azt illetően, hogy a sérelmezett grafika tényállításnak vagy véleménynyilvánításnak minősül-e. A felek eltérő jogi álláspontjaikat egyértelműen kifejezésre juttatták, a törvényszék pedig az alperesi

érvelést találta megalapozottnak. Ezért sem az első- sem a másodfokú bíróságnak nem volt anyagi pervezetési kötelezettsége.

[18] Az ellenkérelemhez csatolt mellékletek alapján megállapítható, hogy a beruházó ugyan az cég¹, de a beruházással kapcsolatos nyilvános rendezvényeken a beruházó képviselője a felperes kommunikációs igazgatójaként jelent meg. Ezeken az eseményeken a felperes maga nevesítette magát olyan cégeként, ami a beruházással összefüggésben hozható. Az ellenkérelemhez ugyancsak csatolt okirati bizonyíték azt támasztja alá, az online elérhető információk szerint a beruházás befektetője a felperes. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság nem okszerűtlenül vonta le azt a következtetést, hogy a cég² e szerepvállalása folytán a nyilvánosság a beruházó személyét a felperessel azonosítja, még akkor is, ha a beruházó egyébként a felperestől elkülönülő, önálló jogi személy.

[19] Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a sérelmezett közlésrészlet nem minősül tényállításnak. A valós tényekből – a felperes az online elérhető információk szerint a beruházás befektetője, a beruházó képviseletében eljáró személy a felperes kommunikációs igazgatójaként nevesítette magát, a beruházással szemben civil kezdeményezés indult – az alperes alappal vonta azt a következtetést, hogy a felperes a beruházásban érdekelt cég, a beruházás pedig a helyi vezetés támogatását élvez. Oszítja az ítéltábla a törvényszék álláspontját azzal kapcsolatban, hogy a perbeli grafikával az alperes e tényekre alapítottan a szállodaépítéssel kapcsolatos egyéni véleményét fejezte ki, kritikát fogalmazva meg azzal kapcsolatban, hogy a felperes a gazdasági hatalmát milyen mértékben használja fel a környezeti értékekbe való beavatkozás során. Az alperes a sérelmezett közléssel azt juttatta kifejezésre: nem tartja helyénvalónak a polgármester szerepvállalását a beruházással kapcsolatban és a beruházó felperes, valamint a helyi vezető közötti összefonódást, érdekazonosságot vél felfedezni. Ez a közlés tartalom értékítéletet fejezett ki azzal kapcsolatban, milyen mélységig avatkozik be a felperes a beruházás révén befektetőként a helyi közügyekbe, helységi város arculatába. A per tárgyát képező grafika - a felperes állításával ellentétben - önmagában semmilyen további jelentést nem hordoz magában. Nem utal arra, hogy a polgármester és a felperesi cég között a beruházással kapcsolatos érdekazonosságot meghaladóan van-e és milyen kapcsolat, mint ahogy arra sem, hogy ez az érdekazonosság milyen okokra vezethető vissza.

[20] A felperes a kereseti kérelmét nem arra alapította, hogy az alperes jogsértő tartalommal tette közzé véleményét, hanem arra, hogy az alperes valótlan tényt állított. A felperes keresetváltoztatással nem élt, a kereseti kérelmének a fellebbezésben is változatlan jogi érvelése szerint a jogsértést a személyével kapcsolatos valótlan tényközlések miatt kérte megállapítani. A kereseti kérelemhez való kötöttségre figyelemmel az elsőfokú bíróság szükségtelenül vizsgálta, hogy az alperesi grafika mint véleménynyilvánítás jogsértő-e. Erre irányuló keresetváltoztatás hiányában a becsület megsértésére, a túlzó vagy bántó, s ekként jogsértő véleménynyilvánításra vonatkozó fellebbezési érvelés a másodfokú eljárásban sem vehető figyelembe.

[21] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A másodfokú eljárásban vesztes felperes a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az állam javára a feljegyzett fellebbezési illetéket és a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét. Az

ügyvédi munkadíj összegéről a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján határozott.

Győr, 2021. június 23.

Dr. Zámbó Tamás sk.

Dr. Szalay Róbert sk.

Dr. Szabó Péter sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró